

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 2 april 1919 kl. 11 f. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 9 med anledning av första kammarens beslut rörande inom nämnda kammare väckt motion om ändring i gällande bestämmelser angående utlämnande från apotek av viss homöopatisk medicin.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 86, har herr *Karl Johan Ekman* hemställt, att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det tacktes Kungl Maj:t vidtagna åtgärder, för att kungl. medicinalstyrelsens kun- görelse angående giftiga och häftigt verkande läkemedels utlämnande från apoteken den 22 juni 1916 mom. 1:o stycket B måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Motionen.

»B. Från den — — — försedda med gifttecken, dels s. k. homeopa- tiska piller eller pulver, även om i dem ingår med gifttecken utmärkt läke- medel till myckenhet, ej överstigande en miljondel av det homeopatiska läkemedlets vikt, dels ock Acetum Sabadillæ — — — åt fullväxt per- son — — —

Homeopatiska piller eller pulver: Av piller tagas 2 à 3 åt gången, av pulver en knivsudd åt gången, 2 à 3 gånger dagligen samt

Acetum Sabadillæ — — — anvisningens innehåll.»

Med avseende på motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till mo- tionen.

Första kammarens andra tillfälliga utskott, vilket i vederbörlig ord- ning av kungl. medicinalstyrelsen inhämtat yttrande över förevarande mo- tion, har med anledning av densamma anfört följande:

*Första kamma-
rens andra till-
fälliga utskott.*

»Såsom kungl. medicinalstyrelsen i sitt ovan omförmälda yttrande framhåller, avser cirkuläret av den 2 juli 1918 endast en erinran till vederbörande läkare och apoteksföreståndare i riket därom, att vid utlämnande från apotek av sådana homöopatiska medel, som angivas innehålla läkemedel av viss beskaffenhet, skola i tillämpliga delar iakttagas föreskrifterna i kungl. medicinalstyrelsens kungörelse den 22 juni 1916 angående giftiga och häftigt verkande läkemedels utlämnande från apoteken. Denna kungörelse, med däri uppräknade undantag från bestämmelserna angående gifters utlämning mot recept, hade icke betingats av befarad giftverkan hos de homöopatiska medlen utan fastmera av medicinalstyrelsens uppfattning, att yrkesmässig behandling av sjukdomar icke lämpligen borde alltför mycket läggas i var mans hand. Emellertid anser medicinalstyrelsen, att, vid den spädningsgrad som av motionären ifrågasättes frigiven, någon giftverkan knappast kan vara tänkbar även om användning i brottsligt syfte skulle försökas. Medicinalstyrelsen synes därför anse, att ett tillmötesgående av den gjorda framställningen om befrielse från recepttvång vid utlämnande från apotek av homöopatiska medel, beredda av första klassens gifter, må kunna göras, om det icke sträckes längre än motionären ifrågasatt.

Med anledning av kungl. medicinalstyrelsens sålunda gjorda uttalande och då missbruk av gifter av ifrågavarande beskaffenhet från allmänhetens sida icke synes kunna förekomma, får utskottet hemställa, att första kammaren måtte på så sätt bifalla motionen, att kammaren i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för att gällande bestämmelser icke må lägga hinder i vägen för att läkemedel, beredda med första klassens gifter, vari det giftiga ämnet till myckenhet ej överstiger en miljondel av läkemedlets vikt, må få utan recepttvång från apoteken försäljas.»

Första kammaren biföll sitt utskotts hemställan; och har detta kammarens beslut delgivits andra kammaren, som hänvisat ärendet till förberedande behandling av sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet.

Med instämmande i det av första kammarens andra tillfälliga utskott över förevarande motion avgivna utlåtandet, får utskottet hemställa,

att andra kammaren måtte biträda första kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 1 april 1919.

På utskottets vägnar:

E. MOBERGER.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar Moberger, Sjögren, Isaksson, Fast, Ljungkvist, Ander, Svedberg, Schill, Hellberg och Andersson i Eliantorp.
